

den, der skal sørge for gode og forsvarlige Udgaver af Biblen, og som man vil have konstrueret saaledes, at den kommer til at bestaa af Sjællands Biskop, en af det theologiske Fakultet udnævnt Professor og en af Kirkeministeriet udnævnt Mand, kan det vel tænkes, at en saadan Kommission vil være i Stand til at fyldestgjøre de Krav, der stilles til den; men der er her ikke alene Tale om de personlige Egenstaber hos de Vedkommende eller om Anvendelse af Tid og Kræfter paa Arbejdet; der er ogsaa Tale om den rent finansielle Side, og det synes da, at Kommissionen vil blive høist besynderlig stillet. Hvis man ikke giver den en ganske anderledes Udsigt til at opnaa et finansielt Tilskud fra Staten, for at den skal kunne fyldestgjøre sit Hverv, nemlig at foranstalte trykt en korrekt og feilfri normal Udgave af den autoriserede danske Bibel, end det, der er foreslaaet i § 4, idet der staar, at den „erholder i denne Anledning, om fornødent gjøres, et Laan af Statskassen, som forrentes og afdrages med 5 pCt. pro anno“, tror jeg ganske vist, at vi stille den en umulig Opgave, med mindre man vil have, at Priserne paa Bibles skulle betydelig forhøies, hvilket dog vilde stride imod den Tankegang, man ellers gaar ud fra for disse garanterede Bibles, om jeg maa kalde dem saaledes, der maa kunne siges at være i Overensstemmelse med, hvad vor Kirke fordrer. Der vil nemlig foranlediges betydelige Udgifter derved, hvilket Erfaringen fra Vaisenhuset bedst viser, og det har derfor netop været naturligt, at hele denne Ret var knyttet til en Stiftelse, der raader over saa betydelige Midler, hvorved den blev i Stand til at imødekomme de forffjellige Fordringer og til at indrette sig saaledes, at den gennem længe Tider kunde faae Erstatning for de Skridt, den maa gjøre, og som maatte anses for usskelige. Vil man derimod stille en Kommission saaledes, at den, „om fornødent gjøres“, skal kunne faae de fornødne Midler gennem Laan, som tilmed skulle forrentes og tillige afdrages, vil

det vistnok vise sig, at dette ingenlunde vil svare til Hensigten. Naar der i § 5 tilføies, at denne Kommission skal kunne foretage tredie Korrekturlæsning af Biblen samt stemple den, og at der derfor skal gives et Vederlag, da er dette Vederlag ogsaa Noget, man saa temmelig har taget paa Slump. Det kan være meget tvivlsomt, om det passer til Arbejdet's Omfang, thi man kan ikke saa let gjøre sig nogen Forestilling om, hvorvidt dette virkelig kan vederlægges ved den Betaling, som er fastsat i Paragrafen. Jeg tror derfor, at man, naar man vil tage Hensyn til, hvad der er flet i denne Sag fra Vaisenhusets Side og under Paavirkning af de Forhandlinger, som have fundet Sted her i Thinget, samt naar man vil tage hele Stillingen, som den er, i Betragtning, vil indse, at vi allerede nu have en Ordning af Sagen med Hensyn til Bibeludgaven, som i det Hele taget maa anses for hensigtsmæssig, og som man andre Steder vilde sætte megen Pris paa at have. Man har dertgjennem al mulig Sikkerhed for, at der, saa vidt gjørligt, vil fremkomme gode og forsvarlige Udgaver af den hellige Skrift, at disse ville kunne faas for en overordentlig billig Pris, og at man endelig ikke heifra vil lægge Hindringer i Veien for, at et andet Selskab, som ganske vist er i Stand til at udfolde en overordentlig Virksomhed, trods de Betænkeligheder, der tidligere have viist sig derimod, fuldkommen frit kan udvilde sig saa meget, som det er i Stand til. Under disse Forhold er det uhensigtsmæssigt at ville forsøge paa en hel anden Ordning af Sagen, og navnlig tror jeg, at man ved at gaa den Vej, her er foreslaaet — med al Anerkjendelse af, at man virkelig har gjort et Forsøg ikke blot paa at faae borttaget et Privilegium, men ogsaa paa at drage Omjorg for, at Biblen kan komme frem i den Skikkelse, Kirken fordrer, og i forffjellige Udgaver — hverken i finansiell eller i anden Henseende paa nogen Maade vil være bedre stillet, men at den Tilstand, der vil komme frem, tværtimod vil blive